Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Adventures at Hound Hotel
Homesick Herbie
Shelley Swanson Sateren

Copyright © 2015 Picture Window Books
All rights reserved.
This Romanian edition distributed and published by Grup Media Litera with the permission of Capstone, the owner of all rights to distribute and publish same.
Toate drepturile rezervate
Ediția în limba română e distribuită și publicată de Grup Media Litera cu permisiunea Capstone, care deține toate drepturile de distribuire și publicare.

Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro
www.litera.ro

Aventuri la Ham Hotel
Pookie, puiul mamei
Shelley Swanson Sateren

Copyright © 2018 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Mirella Acsente

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Sînziana Cotoară
Corector: Păunița Ana
Prepress și copertă: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SWANSON, SATEREN SHELLEY
Aventuri la Ham Hotel. Pookie, puiul mamei/
Shelley Swanson Sateren; trad.: Mirella Acsente –
București: Litera, 2018
ISBN 978-606-33-2564-9
I. Swanson Sateren, Shelley
II. Acsente, Mirella (trad.)
821.111

AVENTURI LA HAM HOTEL

POOKIE, PUIUL MAMEI

TEXT DE SHELLEY SWANSON SATEREN
ILUSTRAȚII DE DEBORAH MELMON

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

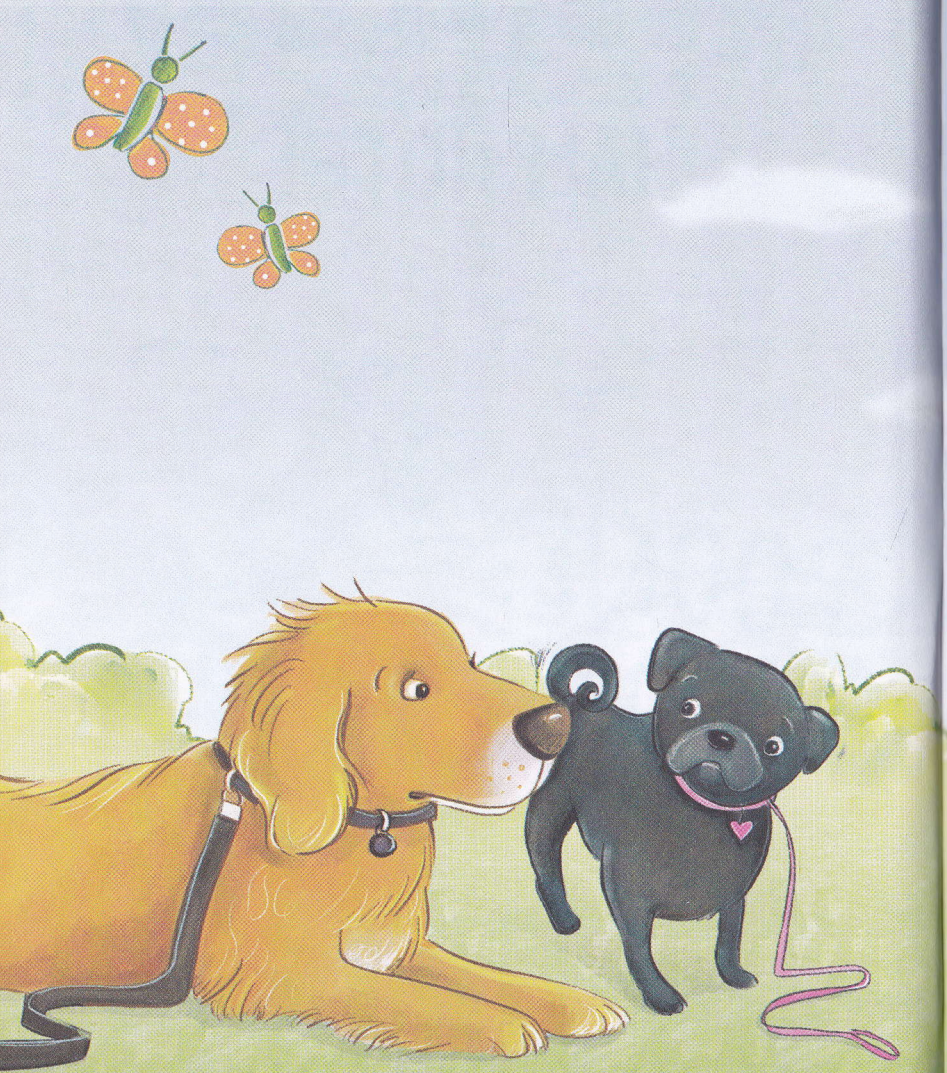

CUPRINS

Capitolul 1
Haine stupide pentru câini 9

Capitolul 2
Pookie, puișorul 21

Capitolul 3
Despachetarea valijoarei 32

Capitolul 4
Haide, micuțule! 44

Capitolul 5
Ai răbdare, prietene! 50

Capitolul 6
Masculul Alfie 59

Capitolul 7
Hopa sus, cățelușule-cowboy! 63

Capitolul 8
O zi frumoasă, cu cer albastru 68

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Capitolul 1

Haine stupide pentru câini

Eu sunt Alfie Wolfe, și, dacă urăsc ceva pe lumea asta, acelea sunt fundițele la câini.

Un alt lucru pe care îl urăsc sunt hăinuțele pentru cățeluși. Ați văzut vreodată un câine îmbrăcat? Unii stăpâni de câini sunt nebuni! Căței sau cățelușe, nu contează. E straniu cum îi îmbracă oamenii.

Oricum, nici nu vă puteți închipui cu ce era îmbrăcat Pookie când l-am

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

văzut prima dată. Niciodată nu mi-a mai fost atât de milă de un câine ca atunci.

Pookie a venit la Ham Hotel anul trecut. Vara trecută, ca să fiu mai exact. În iulie, ca să fiu și mai exact.

Tatăl meu tocmai plecase pentru o lună întreagă. Cea mai lungă perioadă pe care a petrecut-o în sălbăticie ca să studieze lupii. Frate, ce dor mi-era de el! Dar asta nu e important acum.

Să ne întoarcem la Pookie!

Bineînțeles că nu e singurul câine care a venit la noi îmbrăcat în haine stupide. Dar ale lui au rămas în istorie ca fiind cele mai *groaznice*. Credeți-mă!

Eu întotdeauna încerc să le scot câinilor fundele și toate celelalte chestii imediat după ce pleacă

stăpânii lor. Dar sora mea are degete foarte rapide. (Dacă vreți să știți adevărul, totul la ea e rapid – mâinile, picioarele, replicile.) Cum m-am întors cu spatele, imediat le pune câinilor la loc fundele alea stupide.

Ideea de bază este că toți câinii din lume se trag din lupi. Stră-stră-stră- (și mai adăugați voi câteva „stră“-uri aici) străbunicii tuturor câinilor au fost lupi. I-ați pune voi rochiță și fundă roz unui lup?

Libris.RO
Respect pentru cărți

Dacă răspunsul e „nu", batem palma. Dacă răspunsul e „da", îmi pare îngrozitor de rău pentru câinele vostru.

Dar să ne întoarcem la Pookie. O să vă povestesc totul despre el, fie că-i puneți sau nu funde câinelui vostru.

Pookie și-a făcut apariția într-o dimineață de vineri. Ziua începuse obișnuit. Spot, cocoșul nostru, m-a deșteptat din somn în clipa în care a răsărit soarele. M-am trezit printre o grămadă de perne așezate pe jos în sufragerie. Să dormi pe jos e o chestie normală, cel puțin vara. E normal și pentru mama și sora mea.

Adormiserăm în vreme ce ne uitam la un alt film cu căței. Mama era întinsă pe canapea. Alfreeda era

lângă mine pe podea, salivând pe o pernă. Sora mea salivează ca un ogar. Îh! Scârbos!

Am împuns-o ca s-o trezesc și ne-am ridicat amândoi imediat în picioare. Nu-ți permiți să lenevești când te ocupi de un hotel pentru câini.

Ne-am luat micul dejun pe podeaua din bucătărie. Și asta e ceva normal în familia noastră.

Mama scria o nouă carte despre câini. Ca de obicei, masa și scaunele din bucătărie erau pline cu hârtiile și cărțile ei.

Ne-am înfulecat cerealele. Eu mi-am aruncat castronul în chiuvetă.

Alfreeda l-a pus pe al ei în mașina de spălat vase. Apoi a șters superrepede stropii de lapte de pe

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

bufet. Și a măturat firimiturile de pe podea. Și a golit fărașul în coșul de gunoi. Și a agățat mătura la locul ei.

A făcut toate chestiile astea cam în două minute fix. Și nici măcar nu gâfâia. Așa de rapidă e!

– Bravo, Alfreeda! a spus mama și a mângâiat-o pe cap.

Nu o dată.

Nu de două ori.

De trei ori, de parcă Alfreeda tocmai ar fi adus în două minute fix un băț care fusese aruncat în celălalt capăt al unui canion. Îh. Sora mea! Întotdeauna încerca să fie câinele numărul unu în familia noastră. Uram chestia asta!

Mi-am aruncat bolul în mașina de spălat vase. A aterizat într-o rână.

– Bravo, Alfie, a zis mama.

Am primit o singură mângâiere pe creștet.

Mama ne-a întins periile pentru câini pe care le folosim să ne pieptănăm. Avem un păr ca de caniș, zburlit și cu firul supergros. Nu poți trece un pieptăn prin el și e foarte greu de periat.

Așa că eu și sora mea folosim perii pentru câini – genul ăla de

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

perii mari, cu care poți peria câinii mari și blănoși. Periile alea mari sunt singurele care își pot face treaba în părul nostru.

Eu și Alfreeda ne întrecem mereu care termină primul. N-o să spun cine câștigă întotdeauna. Dar probabil că puteți ghici.

Ei bine, n-am ce face. Peria mea se împotmolește de fiecare dată, iar mama trebuie să vină să mă ajute.

Nu se știe cum, peria Alfreedei îi alunecă, pur și simplu, prin păr. Ba chiar îi mai rămâne timp să-și pună funde și agrafe, și alte prostii de-astea.

Așa cum am mai spus, urăsc fundele la câini. Dar, într-un fel, mă bucur că sora mea poartă așa ceva. Altfel am fi absolut identici. Îh!

În cele din urmă, mama a spus:

– E destul de bine.

Și a lăsat jos peria mea.

A bătut din palme, așa cum face la începutul fiecărei zile în care avem treabă.

– În regulă, trupă! a spus ea. Avem niște oaspeți patrupezi de toată isprava, care se trezesc într-o nouă zi. Ce fel de zi o să le oferim?

– Plină de distracție, am spus eu.

– Cea mai bună de până acum! a strigat Alfreeda.

Mama i-a aruncat un zâmbet larg și a mângâiat-o din nou pe cap.

Deodată, mobilul mamei a început să sune. Ea l-a scos din încărcător.